మావూరి మహా నాటకం

పాతూరి విష్ణు

ఏప్రిల్ నెలాఖరు. పదిగంటలకే ఎండ పెటపెటలాడిపోతోంది.

అన్నాలు తినేసి అందరం పేకాడేదానికి ముప్పారి దేవరింట్లో చేరాం. పెళ్ళిళ్లు అయిన వాళ్ళందరూ సీక్వెన్స్ ఆడతా వుంటే పెళ్ళికెదిగిన మేమంతా ఢంకాపలాస్ ఆడతా వుండాం. ఆడేవాళ్ళకంటే

చూసేవాళ్ళే ఎక్కువమంది వుండారు. మేమంతా ఆటలో నిమగ్నమై ఉండాము. ఇంతలో గోపాలంగాడు అట్టా రోడ్డువైపుకి చూసి ''ఒరే రాముడూ మీ నాన్నరా...'' మెల్లగా అన్నాడు.

అంతే నా పక్కన కూర్చున్న నల్లపనేని రాముడు పేకముక్కలు గబుక్కున కిందపడేసి అంతే వేగంతో లేచి నా వెనక్కి చేరి రోడ్డుకేసి చూసి ''గోపాయ్... దొంగనాకొడకా.. ఎక్కడరా మానాన్న. నీ మూలంగా బంగారం లాంటి పందెం పారేశా'' అని కోపంగా అంటూ మళ్లీ నా పక్కన కూర్చున్నాడు ఆడేదానికి.

''ఛత్... గొడవాపంౘ్రా. అటు చూడండి. అంజయ్య మామ వస్తున్నాడు'' అన్నా నేను.

అల్లంతదూరంలో ముప్పా అంజయ్యమామ కర్రపోటేసుకుంటూ వస్తున్నాడు. మామకు వయసు యాభై ఐదు పైనే వుంటాయి. ఆరడుగుల భారీ మనిషి. జుట్టంతా తెల్లబడిపోయింది. దిట్టమైన మనిషి అవడం వల్లనేమో ఈ మధ్యే మోకాళ్ళ నొప్పులు చేసి కర్ర వూతంలేకుండా నడవలేక పోతున్నాడు. మామ పెద్దవాడైనా పేకాటలో మాత్రం మా జట్టే. ఈయన కాకుండా మా కుర్రాళ్ళ బ్యాచ్‌లో ఆడే ఇంకో ఇద్దరు ముసలాళ్ళు ఉండారు. ఈ ముసలాళ్లు ముగ్గురికీ పేకాటలో ఏనాడూ డబ్బు వచ్చిందిలే, దొబ్బేసుకుని ఇంటికి పోవడం తప్ప. మామతో పరాచికాలు ఆడటం అంటే మాకు భలే సరదా. మాటకు మాట అంటించడంలో మామ మహా దిట్ట.

దేవరింట్లోకి అట్టా వచ్చీరాంగానే '' ఏందిరా ... ఖాళీ ఇస్తారా లేదా'' అన్నాడు.

''ఖాళీలేదు గోంగూర లేదుగానీ,పెద్దోడివి నువ్వే స్కూలికి లేటుగా వస్తే ఎట్టా చెప్పు?'' అన్నా నేను.

''నీ యత్త ఇంటి దగ్గరనుంచి రానివ్వొద్దంటరా.'' అంటూ నాకు చురక తగిలించాడు.

అంజయ్యమామను ఏమీ అనకుండా నానోరు ఊరుకోదు గదా. ''ఏంమామా. మీ ముప్పార్లు ఇంతమంది ఊళ్లో ఉండారు కదా. తలా ఇంత చందాలు ఏసుకోని దేవరింటికి సున్నం కొట్టించ రాదు. చూడు గోడలకు సున్నం రాలిపోయి ఎంత చండాలంగా కనపడుతున్నాయో'' అన్నానో లేదో రాముడందుకుని.

''ముసలోడా, సున్నాలే కాదు నేలమీద కూర్చుని పేకాడతా వుంటే లుంగీలకు మట్టి అంటతా ఉంది'' అన్నాడు.

''ఒరే పాతూరోడా, నువ్వన్నట్టే మన అద్దంకమ్మ తిరుణాల్లకు సున్నం కొట్టిద్దాం, పోరా'' అన్నాడు.

''తిరుణాల్లు ఎప్పుడే?'' అని ఆసక్తిగా అడిగాన్నేను.

తిరుణాల్లు అనంగానే రాముడికి ఎక్కడలేని హుషారు వచ్చినట్టుంది. పేక కలిపి అందరికీ పంచుతా ''ఒరే అబాయ్... ఈసారి తిరుణాలకు మనం డ్రామా ఏద్దాంరా. తిరుణాల్లకు ఎప్పుడన్నా చూడు శ్రీక్రిష్ణ తులాభారమో, రాయబారమో ఏస్తా వుండారు. కుర్రాల్లం ఈ సారి సాంగిక నాటకం ఏద్దాం'' అని ప్రపోజల్ పెట్టాడు.

పంచిన పేకముక్కలు ఎత్తుకుంటూ ''నువ్వు రెడీరా... ఇంకా జనాలు కావద్దా.'' అన్నా నేను పందెం ఏమీ లేక ముక్కలుకింద పడేస్తూ.

రాముడిగూడా పందెం పడలేదనుకుంటా. వాడూ ముక్కలు పారేసి ''ఏరా.. నువ్వు రెడీనా..నువ్వూ...'' అంటూ నాటకం వేసేదానికి అభిప్రాయ సేకరణ మొదలెట్టాడు.

నేను రెడీ అంటే నేను రెడీ అంటూ ఒక ఐదుగురు నాటకం ఏసేదానికి సిద్ధపడ్డారు.

మరుసటి రోజు ఉదయాన్నే రాముడు నిజంగానే గుంటూరెళ్లి మధ్యాహ్నానికల్లా ఐదారు పుస్తకాలు కొనుక్కోని సరాసరి దేవరింటికే వచ్చేశాడు. వచ్చీ రావడంతోనే వాడి దెగ్గిర పుస్తకాల కోసం ఎగబడ్డారు.

''ఒరేయ్ ఉండంౘ్రా... లాక్కోవద్దు. చినిగి పోతాయ్...'' అంటూ తలా ఒక పుస్తకం ఇచ్చి ''మంచిది చూసి పెట్టండిరా'' అన్నాడు.

''నీ ... అందులో మళ్ళీ మంచిది. కళ్లు మూసుకుని చేతికి ఏది వస్తే అది నాటకంవేయంౘ్రా'' అని ఎగతాళిగా అన్నా.

ఎస్‌పి భయంకర్, సర్దార్ పాపారాయుడు, వేటగాడు, రాజా-రమేష్, దొంగా- దొరా... ఇట్టా సినిమా పేర్లతోనే ఉన్నాయ్ పుస్తకాలన్నీ. పుస్తకం మొత్తం చదివే పనిలేదు. ఒక పేజీ తిప్పితే చాలు. దానిలో పాత్రలు, తీరు తెన్నులు గురించి మొదట్లోనే రాసి వుంది.

''ఒరేయ్... విష్ణాయ్... ఒకతన్ను తన్నా. నువ్వు చెయ్యవు, ఇంకొకళ్ళని చెయ్యనివ్వవు.'' కోపంగా అన్నాడు రాముడు.

''ఆఁ తన్నేవులేరా'' అంటూ నేను గూడా పుస్తకాలు చూసేదానికి మళ్లుకున్నా.

ఎస్‌పి భయంకర్, సర్దార్ పాపారాయుడు, వేటగాడు, రాజా-రమేష్, దొంగా- దొరా... ఇట్టా సినిమా పేర్లతోనే ఉన్నాయ్ పుస్తకాలన్నీ. పుస్తకం మొత్తం చదివే పనిలేదు. ఒక పేజీ తిప్పితే చాలు. దానిలో పాత్రలు, తీరు తెన్నులు గురించి మొదట్లోనే రాసి వుంది. ఒకదాంట్లో కామెడీలేదని, ఇంకోదాన్లో పాత్రలు తక్కువగా వున్నాయని, పుస్తకాలన్నీ పరిశీలించి ఆఖర్న 'రాజా- రమేష్'ను నాటకం వేసేదానికి ఎన్నుకున్నారు.

ఇందులో క్లుప్తంగా కథ ఇదీ- రాజా, రమేష్ ఇద్దరూ అన్నదమ్ములు. చిన్నప్పుడు వాళ్ల నాన్నను ఆ వూరి మోతుబరి చంపేస్తాడు. ఈ మోతుబరే నాటకానికి విలనన్నమాట. రాజా రమేష్‌లు పెరిగి పెద్దవాళ్ళయి ఆఖర్న విలన్ని చంపడంతో కథ ముగుస్తుంది. దిసీజ్‌ది స్టోరీ. ఇద్దరు కమెడియన్లు, హీరోయిన్, వాళ్ళ కుటుంబ సభ్యులు, చిన్నా చితకా మొత్తం కలిపి ఒకపదిపాత్రల దాకా వున్నాయి. మళ్ళీ వొక వ్యాంప్ కూడా. మిగిలిన పుస్తకాలుకూడా ఇంతకంటే భిన్నంగా ఏమీలేవు.

సేమ్ స్టోరీ... టైటిల్ చేంజ్... క్యారెక్టర్స్ నేమ్ చేంజ్...

ఇద్దరు హీరోల పాత్రలకు రాముడ్ని, సుబ్బారావు గాడ్ని విలన్‌గా గోపాలంగాడ్ని, డైరెక్టర్‌గా అంతకు ముందు నాలుగైదు పౌరాణిక నాటకాలు వేసిన అక్కేశ్వర్రామ్‌ను ఎన్నుకున్నారు. మిగతా వాళ్లు ఎవరు ఏ పాత్రలు వెయ్యాలి అనే నిర్ణయం చకచకా జరిగిపోయాయి. పనిలో పనిగా అంజయ్యమామను ఆర్గనైజర్‌గా, ఎవరైతే రిహార్సల్స్‌కు రారో వాళ్లను పిల్చుకొచ్చే పనిని నాకప్పగించారు. నాటకానికయ్యే ఖర్చును పాత్రధారులంతా సమానంగా పంచుకో వాలని అనుకున్నారు. నేను నోరు మూసుకుని వుండకుండా ''పోర్షన్‌ను బట్టి చందాలు వేసుకోంౘ్రా. మద్దెలో తగాదాలు రాకుండా వుంటాయి'' అన్నా.

''నువ్వు పుల్లలు పెట్టకుండా నోరు మూసు కుంటావా?'' అని రాముడు కసిరేసరికి ఘనకెందు కురా బాబూ అనుకుంటూ మెదలకుండా వుండి పోయా.

అదేరోజు రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు అన్నాలు తినేసి అందరం లక్ష్మయ్య బాబాయ్‌వాళ్ల కొట్టం దగ్గరికి చేరాం. ఆయన ఇంటిముందరే కొట్టంకూడా. మేము వెళ్లే సరికి గొడ్లను బయట కట్టేసి శుభ్రంగా వూడ్చి నీళ్ళు చల్లి పెట్టి వుంచాడు దుమ్ము లెగవ కుండా. మేము వచ్చింది చూసి రెండు తెల్లగోతాలతో చేసిన పట్టలు తెచ్చి నేల మీద పరిచాడు. ఒక యిద్దర్ని పిల్చుకు వెళ్ళి ఇంట్లోనుంచి ఒక కుర్చీ, ఒక టేబుల్ కొట్టంలోకి తెచ్చి పెట్టి వెళుతూ ''ఒరేయ్... బీడీలు, సిగరెట్లు కాల్చేటప్పుడు జాగ్రత్తగా వుండండి. అసలే ఎండాకాలం'' అంటూ హెచ్చరిక చేసి వెళ్ళాడు. డైరెక్టరుగా ఎన్నుకున్న అక్కేశ్వరరావ్ అన్నాయ్ అందర్నీ ఉద్దేశించి ''మీరంతా అట్లా కూర్చుంటే మాట్లాడతా.'' అన్నాడు.

మేమందరం నేలమీద పరచిన పట్టామీద కూర్చున్నాం. ఆయన మాత్రం నిల్చుని ''మీరంతా కుర్రాళ్ళు. ఈరోజు ఉన్న ఉత్సాహం రేపుండదు. తిరణాలకి నాటకం వెయ్యాలని అంటున్నారు. ఇంకా నెలరోజులే టైముంది. ప్రతిరోజూ రిహార్సల్స్‌కి రావల్సిందే. ఒకరోజు వచ్చి ఇంకోరోజు ఎగ్గొడితే డైరెక్షన్ చేయడం నావల్లకాదు. ఏ విషయం చెప్పండి'' అంటూ చిన్నక్లాసు తీసుకున్నాడు.

''నువ్వు ఎలా చెబితే అలా చేస్తాం.'' అన్నాడు రాముడు అందరి తరపున వకాల్తా పుచ్చుకుంటూ.

''అన్నాయ్... ఇంకొక విషయం'' అంటూ కూర్చున్న రాముడు లేచి నుంచొని ''మొన్న దసరాకు లేమల్లెపాడులో నాటకం వేశారు. అందులో సినిమా పాటలు కూడా పెట్టుకున్నారు. భలే బాగుంది. మన నాటకంలో కూడా పాటలు పెట్టుకుందాం'' అన్నాడు.

''పాటలంటే స్టెప్పులుంటాయి. నాకు రావుకదరా మీకు నేర్పేదానికి'' అన్నాడు డైరెక్టరు.

''అదేం ఇబ్బందిలేదులే. మనం ఎటూ హీరో యిన్‌ను మాట్లాడుకోవాలకదా. ఆ యమ్మాయే నేర్పుతుంది. లేమల్లెపాడోళ్లు కూడా అట్టాగే చేశారంట'' అని రాముడనేసరికి ''సరే మీ యిష్టం

అట్టాగే కానీండి. ఇక పూజ ప్రారంభించి రిహార్సల్స్ బిగిన్ చేద్దాము'' అన్నాడు డైరెక్టరు.

ముందుగా పెద్దోడు అంజయ్య మామచేత కొబ్బరికాయ కొట్టించి ఆ తర్వాత ఇద్దరు హీరోలు విలన్‌చేత కొబ్బరికాయలు కొట్టించి రిహార్సిలు ప్రారంభించారు. మొదటి రోజు కొద్దిసేపు రిహార్సిలు చేసి ఎవరిళ్లకు వారు వెళ్ళిపోయారు.

వీళ్లనాటకం పుణ్యమాని మాకు మంచి కాలక్షేపం దొరికింది. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకల్లా అన్నాలు తినేసి బాబాయ్ వాళ్ళ కొట్టంలో దూరేది. రిహార్సల్ చూసినంతసేపు చూసేది, బోరుకొట్టిందనుకో గోతాలపట్ట ఒకటి తీసుకుని కొట్టంముందర వేపచెట్టు కింద పరిచి దానిమీద వాలిపోయేవాళ్లం. ఎండా కాలం పనీపాటా లేకపోవడం వలన రిహార్సల్ చూసేదానికి చాలామంది పోగయ్యేవారు. కొద్దిసేపు రిహార్సల్ చూడ్డం మరికొద్ది సేపు చెట్టుకింద కాలక్షేపం చేయడం. నేనయితే అలా కబుర్లాడతా కబుర్లాడతా చల్లగాలికి అక్కడే నిద్రపోయేవాణ్ణి.

రిహార్సల్ జోరుగా సాగుతోంది. అందరూ యమా ఇదిగా నేర్చుకుంటున్నారు. పోర్షన్‌లుకూడా అందరికీ బాగానే వచ్చేశాయి. రాత్రిళ్ళు కొట్టంలో రిహార్సల్ జోరుగా జరగతా ఉంటే పగలు దేవరింట్లో కథ ఎట్లా ఉందో చెప్తా- అందరూ సీరియస్‌గా పేకాడుతూ ఉండగా ఆట మధ్యలో రాముడు పేకముక్కలు కింద పడేసి తనకు వరసైన వాన్ని చూసుకుని ''ప్రియా... నీ బుగ్గలు ఎంత నున్నగా ఉన్నాయో. ఒక్కసారి ముద్దెట్టుకోనా'' అంటూ డ్రామాలో డైలాగు చెప్పి వాడి బుగ్గలు పట్టుకోపోతాడు.

ఇంకో మూలనుంచి గోపాయ్‌గాడు పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ ''ఈభుజంగం కోరుకున్న ఏ ఆడదీ కాదనలేదు. ఆ రాధ నన్నే అవమానిస్తుందా? దాన్ని నలిపేస్తా. హ్హా...హ్హా...'' అంటూ విరగబడి నవ్వతా ఉంటే ఇంకో మూలనుంచి ఇంకొకడు వీళ్ళ గోల భరించలేక ''ఒరే... రేపు స్టేజీ మీద ఏడుద్దురు గానీ, ఇప్పుడాపుతారా లేక అందర్నీ బయటకు పంపమంటారా?'' అంటూ పక్కనే పేకాడే పెద్దోళ్లు కోపగించుకుంటే కొద్దిసేపు మెదలకుండా వుండేది ఆ తర్వాత కత మళ్ళీ మామూలే.

ఈలోపు అంజయ్యమామ నాటకం వేసే వాళ్ళ దగ్గర చందాలు వసూలు చేశాడు. హీరోయిన్‌ను మాట్లాడేదానికి చిలకలూరిపేటకు ఒక ఇద్దరు, మైక్ సెట్టింగులు మేకప్ వాళ్లు ఆర్కెస్ట్రా వాళ్ళ కోసం ఇంకో ఇద్దరు గుంటూరెళ్లి అడ్వాన్స్‌లు ఇచ్చి వచ్చేశారు. పనిలో పనిగా వాళ్ళకు నచ్చినపాటలను రికార్డింగ్ చేయించుకుని క్యాసెట్‌లు కూడా పట్టుకొచ్చారు.

అనుకొన్నట్టుగానే ఒకవారం ముందుగా జూనియర్ శివరంజని (హీరోయిన్) చిలకలూరిపేట నుంచి దిగింది. హీరోయిన్ వచ్చిన సంగతి అందరికీ తెలిసినట్టుంది. ఆ రోజురాత్రి కొట్టం జనంతో నిండి పోయింది. ముందుగా ట్రూప్ మొత్తాన్ని పరిచయం చేసుకుంది.

''డైరెక్టర్‌గారూ... నాకు పోర్షన్ బట్టీ పెట్టాల్సిన పనిలేదు. ప్రాంప్టింగ్ చెప్తే అల్లుకుపోగలను. మీ వాళ్లు స్టెప్పుల్లో వెరీ పూర్ అని చెప్పారు. కాబట్టి ఈరోజు నుంచి డ్యాన్సులు ప్రాక్టీస్‌చేద్దామా'' అని నైసుగా అంది.

ముందుగా రాముడితో డ్యాన్స్ ప్రాక్టీస్ ప్రారంభించారు. రాముడికి ఎఎన్‌ఆర్ అంటే ప్రాణం. వాడు అన్ని ఎఎన్‌ఆర్ పాటలే రికార్డింగ్ చేయించుకొచ్చాడు. టేప్ రికార్డర్‌లోనించి 'వందనం అభివందనం' పాట వస్తోంది. దానికనుగుణంగా స్టెప్పులు ఎలా వేయాలో చేసి చూపుతోంది. ఆమె చెప్పినట్టుగా రాముడు కాళ్ళు చేతులూ ఆడిస్తా వుండాడు.

''ఆc ఆc అలా కాదు. ఇలా... ఆc... ఓకే. ఏదీ, ఇలా భుజంమీద రెండు చేతులు వేయి. కాళ్లు అలా కదపాలి. ఆc.. అలాగే... ఓకే.... ఏదీ నా నడుంమీద రెండు చేతులు వేసి, అబ్బా... ఏమయ్యా నడుంమీద చేతులు వేయమన్నాను కానీ నలపమనలేదయ్యా. కొంచెం అంటీ అంటనట్లు వేయ్'' అంటూ రాముడికి డ్యాన్సులు నేర్పతా వుంటే నాకు గుండెలు పిండేసినట్లయింది. నాకూ ఆ ఛాన్స్‌లేదే అని మనసు బాధగా మూలిగింది. ఆ పాట అయిన వెంటనే సుబ్బారావుగాడు (రెండవ హీరో) డ్యాన్సుకు రెడీ అయ్యాడు. వాడు ఎన్‌టిఆర్ అభిమాని. టేప్ రికార్డర్‌లో పాటకు అనుగుణంగా స్టెప్పులేస్తున్నాడు. ఎన్‌టిఆర్ సినిమాలు చూసి చూసి తిరుణాలలో జరిగే రికార్డింగ్ డ్యాన్సులు చూసిన అనుభవంతో హీరోయిన్‌తో సమానంగా స్టెప్పులేస్తున్నాడు. వాడి గెంతులు చూసి కొట్టంలో జనం ఒకటే ఈలలు. వాడు ఇంకా రెచ్చిపోయి ఎన్‌టిఆర్‌ను తలదన్నేట్టుగా హీరోయిన్ ఆ పిర్రా ఈ పిర్రా వాయించేస్తున్నాడు. వాడి జోరుకు హీరోయిన్ జడిసి వాడితో డ్యాన్స్ చేసేదల్లా ఆగి ''ఏమండీ... మీకో నమస్కారం. ఎన్‌టిఆర్ కంటే రెండాకులు ఎక్కువే చదివినట్టున్నారే. కొంచెం జోరు తగ్గించండి. లేకపోతే ఒళ్లు హూనమై ఈరోజే మంచం ఎక్కాల్సి వస్తుంది'' అంటూ నాటకీయంగా రెండు చేతులూ జోడించే సరికి జనమంతా ఒకటే నవ్వులు.

''జూనియర్ శివరంజనే ఇంత బాగా వుంటే సీనియర్ శివరంజని ఇంకెంత బాగుంటుందో...'' జనంలోంచి ఎవడిదో తీయటి మూలుగు.

''ఆc... మీ నాయనమ్మ లాగుంటుందిరా... నోరు మూసుకోని రిహార్సల్ చూడవోయ్...'' మరొకడి విసురు.

ఆరోజంతా డ్యాన్సులు నేర్చుకునే పనే. ఇద్దరు హీరోలు విలన్ ఒకళ్లు మార్చి ఒకళ్లు డ్యాన్సులు నేర్చుకుంటా వుండారు. ఒంటి గంటవుతా ఉంది. రిహార్సల్ ఆపివేసి ఇళ్లకు వెళ్ళబోయే సమయంలో పుట్టింది ముసలం. ఇద్దరు హీరోలు, విలనూ హీరోయిన్‌తో ఆడేది పాడేది చూసి మిగతా పాత్రధారులందరికీ రిమ్మతెగులు పట్టుకొంది. హీరోయిన్ తండ్రిపాత్ర వేసేవాడు, అన్న పాత్ర వేసేవాడు దగ్గరినుంచి ముసలి నౌకరి పాత్ర

సిడ్నీ చంద్రిక

పాశ్చాత్య దేశాలలో శృంగారానికి పెద్దపీట వేస్తారు. ఈ ఒక్క సూత్రంపైనే ఎంతో మంది సెక్స్‌నటీమణులు తమ ప్రతిభతో వెండితెరపై తళుకులీనుతున్నారు. అందులో నేనూ ఒకరినంటూ వచ్చిన ఈ నటిపేరు సిడ్నీ మూన్. ఇప్పటికే చాలా సినిమాలలో సెక్స్‌నటిగా నటించిన ఈమె శృంగార పాత్రల్లో ఎలాంటి పాత్రలనైనా అవలీలగా చేస్తుంది. ఎన్నో న్యూడ్ చిత్రాలకు పోజులిచ్చిన సిడ్నీమూన్ ఇండియన్ షకీలాకు వెయ్యి రెట్లు ఎక్కువని చెప్పుకోవచ్చు. అందుకే పోర్న్ సినిమాల నాయకిగా వెలుగుతున్న ఈ సుందరిని సిడ్నీ చంద్రిక అని కూడా పిల్చుకోవాల్సి వస్తోంది.

వేసేవాడు కూడా హీరోయిన్‌తో పాట పెట్టమన్న వాళ్ళే. వీళ్లందరి డిమాండు చూసి డైరెక్టర్‌కు చిర్రెత్తు కొచ్చింది.

''అందరికీ పాటలా... ఇదేమన్నా నాటకమా, లేకపోతే రికార్డింగ్ డ్యాన్సా? ఇలాగయితే డైరెక్షన్ చేయడం నావల్లకాదు'' అంటూ అలిగి వేపచెట్టుకింద కూర్చున్నాడు.

''మాక్కూడా పాటలు పెట్టారా సరే. లేకపోతే నటించేది లేదు'' అని మిగతా వాళ్ళు భీష్మించు కున్నారు.

అందరికీ పాటలు పెట్టుకునేందుకు సర్ది చెప్పి ఒప్పించే సరికి రాముడికి తలప్రాణం తోక్కొచ్చింది. అంతటితో గొడవ సర్దుమణిగిందనుకుంటే పొరపాటే. ఇదే విషయం హీరోయిన్‌తో చెప్పే సరికి గయ్‌మని లేచింది.

''ఏమండీ రామారావుగారూ... అడ్వాన్స్ యిచ్చే రోజు మీరేం చెప్పారు. ఇద్దరు హీరోలకి చెరో ఐదు పాటలు, విలన్‌కి రెండు పాటలన్నారా లేదా? చెప్పండి. ఇప్పుడేమో అందరికీ పాటలంటున్నారు. నావల్లకాదండీ. రేప్పొద్దున్నే పేటకెళ్లిపోతా'' అంటూ మూతి నల్లంగా పెట్టుకొని వేపచెట్టుకింద ఉన్న రాళ్ల గుట్టమీద కూర్చుంది.

అంజయ్యమామ మధ్యలో కల్పించుకుని ''చూడమ్మాయ్... కుర్రాళ్ళు ఉత్సాహపడుతున్నారు. ఏదోలా ఈ ఒక్కసారికి కానీ.'' అని అనంగానే ''ఏందండీ కానిచ్చేది... నడుం పట్టుకోవయ్యా అంటే నలిపేస్తాడొకాయన. వాటేసుకుంటే వదలడు ఇంకొకాయన. వీళ్లతోనే సస్తావుంటే మళ్ళీ వీళ్లందరి తోనా. నా వల్ల కాదండీ'' అంటూ ఏమాత్రం తగ్గకుండా కూర్చుంది.

ఇట్టా కాదులే అనుకున్నాడో ఏమో. డ్రామా వేసే వాళ్లందరినీ పక్కకు తీసుకెళ్ళిన అంజయ్యమామ కొంచెం సేపు గుసగుసలాడి మళ్ళీ హీరోయిన్ దగ్గరికి వచ్చి ''ఏదో పెద్దాన్ని చెబుతున్నా. నువ్వు కాదంటే డ్రామా ఆగిపోద్ది. నీకెలాంటి ఇబ్బంది లేకుండా చూసే బాధ్యత నాది. నీ కష్టం మేముంచుకోము. ముందు మాట్లాడుకున్నదానికంటే డబ్బు ఎక్కువ ఇప్పించే పూచీ నాది. ఈ ఒక్కసారికి ఒప్పేసుకోమ్మా'' అని కొంచెం బతిమాలే ధోరణితో చెప్పాడు.

డబ్బు ఎక్కువిస్తామనేసరికి మెత్తబడి '' పెద్దాయన చెప్పాడని ఒప్పుకుంటున్నా. మీరందరూ నేను చెప్పినట్టు నడుచుకోవాలి. తేడా వచ్చిందో మధ్యలోనే పేటకెళ్ళిపోతా. డబ్బులు కూడా స్టేజీ ఎక్కక ముందే ఇచ్చెయ్యాలి'' అంటూ షరతులతో ఒప్పుకునే సరికి అందరూ ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. మళ్ళీ తనే అందుకుని ''రేపట్నుంచి పగలు కూడా డ్యాన్సు ప్రాక్టీస్ చేద్దాం. వీళ్లందరికీ నేర్పాలంటే టైం చాలదు కదా'' అంది.

'నీ ఎంకమ్మా... పగలేంది. టైం మూడవతా వుంది. మా వాళ్లు ఇప్పుడు కూడా రెడీనే' అని మనసులోనే అనుకున్నా.

''వీళ్ళేసే నాటకం కంటే ఈరోజు జరిగింది భలే ఉందిరా'' అనుకుంటూ జనాలంతా ఇళ్లదారి పట్టారు.

మరుసటి రోజు ఉదయం పది గంటలకే రిహార్సల్ ప్రారంభమయింది. ఒకళ్ళ తరువాత ఒకళ్ళకి డ్యాన్సలు నేర్పతా వాళ్ళతో నానా అవస్థలూ పడుతోంది హీరోయిన్. మధ్యమధ్యలో ఒక ఐదు నిమిషాలు రెస్ట్ తీసుకోవడానికి కూర్చోవడం ఆలస్యం. ఎవడో ఒకడు కూల్‌డ్రింక్ తెప్పించేవాడు. వాడు తెప్పించాడని వీడు, వీడు తెప్పించాడని ఇంకొకడు పోటీలు పడి ప్రతి అరగంటకోసారి కూల్‌డ్రింక్‌లు తెప్పిస్తావుండారు.

''బాబోయ్! ఇంక తాగలేనండీ! కడుపు బరువెక్కుతా వుంది'' అని అంటే

''కూల్‌డ్రింక్‌లు తాగలేకపోతే, కొబ్బరి బొండాలు తాగండి'' అంటూ బోండాలు తెప్పించేవాళ్ళు. హీరోయిన్ కూర్చుంటే కూల్‌డ్రింక్, నిల్చుంటే కొబ్బరి బొండాం లెక్కన సాగుతోంది. ఇదంతా చూసిన నేను ''ఏం మామా! మనం కూడా చిన్నా చితకా పనులు చూసిపెడుతున్నాం గదా! ఒక్కరోజన్నా నీకూ – నాకూ అన్ని నీళ్ళన్నా ఇచ్చిన నా కొడుకున్నాడా'' అని ఎగతాళిగా అంజయ్య మామతో అంటే ''నువ్వు కూడా చీరకట్టుకురావే మొకమా, అన్నీ క్యూలో వస్తాయి'' అని పెద్దగా నవ్వతా అన్నాడు. ఇంత

''ఏమండీ రామారావుగారూ... అడ్వాన్స్ యిచ్చే రోజు మీరేం చెప్పారు. ఇద్దరు హీరోలకి చెరో ఐదు పాటలు, విలన్‌కి రెండు పాటలన్నారా లేదా? చెప్పండి. ఇప్పుడేమో అందరికీ పాటలంటున్నారు. నావల్లకాదండీ. రేప్పొద్దున్నే పేటకెళ్లిపోతా'' అంటూ మూతి నల్లంగా పెట్టుకొని వేపచెట్టుకింద ఉన్న రాళ్ల గుట్టమీద కూర్చుంది.

ఎండాకాలంలో ఈ ఆర్రోజులూ హీరోయిన్ నీళ్ళు తాగితే ఒట్టు. కూల్‌డ్రింక్‌లు, కొబ్బరి బొండాలు తప్ప.

నాటకం యేసే రోజు రానే వచ్చింది. ఆ రోజు పొద్దున్నే రెండిడ్లీ తినేసి, కాపీ తాగుతున్నా –

ఇంతలో ఒక పిల్లాడొచ్చి, ''అన్నాయ్...నిన్ను తొందరగా దేవరింటికాడికి రమ్మంటున్నారు'' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. దేవరింటికి వెళ్ళే సరికి అక్కడంతా సందడి సందడిగా వుంది. చేతిలో మైక్‌తో ఎడ్లబండిలో నారయ్య కూర్చొనుండాడు. కాన్వాస్ చెప్పడంలో నారయ్య మొనగాడని మా ఊళ్ళో పేరు. ''ఒరేయ్! లేమల్లెపాడు, మాదిగపల్లె, మాలపల్లెలో కాన్వాస్ చేసుకు రండి'' అంటూ నారయ్యనుద్దేశించి రాముడు అనగానే నారయ్య చేతిలో మైకును ఒకసారి ఉఫ్ ఉఫ్ మని ఊది..

ప్రేక్షక మహాశయులారా.. రండి.. చూడండి... చూసి ఆనందించండి. ఈ రోజు రాత్రి... పది గంటలకు... మనవూరి గ్రామంలో... శివాలయం గుడి దగ్గర... ఎప్పుడా... ఇంకెప్పుడా... అని మీరెదురు చూస్తున్న గొప్ప సాంఘిక నాటకం... రాజా – రమేష్... ఇందలి పాత్రలు పాత్రధారులూ –

రాజా – నటసామ్రాట్ నల్లపనేని రామారావు చౌదరి

రమేష్ – నటసార్వభౌమ సుబ్బారావు చౌదరి

భుజంగం – స్టేజీ టైగర్ గోపాలం

పాత్రపేరు, ఆ పాత్ర వేసేవాడి పేరు చెబుతూ ఆఖర్న హీరోయిన్ గురించి చెబుతూ..

రాధ – చిలకలూరిపేట చిలక...మార్కాపురం పలక... మన ఊరి బావిగిలక... అబ్బా! జూనియర్ శివరంజని – అంటూ తమాషాగా కాన్వాస్ చేస్తూ లేమల్లెపాడుకేసి సాగిపోయాడు.

''ఏరా రాముడూ వీడు లేమల్లెపాడులో కూడా 'మన వూరి గ్రామంలో' అని చెప్పడుగదా! '' అని అనుమానం వ్యక్తం చేసా.

''జోకులొద్దుగానీ చాలా పనుంది పదా'' అన్నాడు.

నారయ్యను అటు పంపించి మేము స్టేజీ పనిలో పడ్డాం. నాలుగు టైరు బళ్ళను తీసుకొచ్చి శివాలయం దగ్గర ఒకదాని పక్కన ఒకటి చేర్చి, ఊళ్ళో పోగేసు కొచ్చిన బొంగులతో స్టేజీ కట్టే పని ప్రారంభించాం. పదకొండు గంటలకి స్టేజీ పని ఒక కొలిక్కి వచ్చింది. అదే సమయానికి నారయ్య కాన్వాస్ ముగించుకొని గుడికాడికి వచ్చాడు.

''ఒరేయ్ నారయ్యా... బండిని దేవరింటి దగ్గర ఇడిసి భోజనాలకి వెళ్ళిరండి, మళ్ళీ సాయంత్రం ఊళ్ళో కాన్వాస్ చేయాలి'' అంటూ రాముడు నారయ్యకు పని పురమాయించి, మేమంతా అన్నాలు తినేదానికి వెళ్ళాం.

సాయంత్రం అయిదు గంటలకు స్టేజీ అలంకరణ వాళ్ళు, ఆర్కెస్ట్రా వాళ్ళు, లైటింగ్ వాళ్ళు, మేకప్ వేసేవాళ్ళు అంతా వచ్చేశారు. ఏడు గంటలకల్లా మిగతా స్టేజీ పని అంతా పూర్తయింది. స్నానాలు, భోజనాలు కానిచ్చి తొమ్మిది గంటలకు స్టేజీ వెనక్కు చేరారందరూ. నేను సాకలోని మాదిరిగా బట్టల మూటను తీసుకొనొచ్చి వాళ్లదగ్గర వేసి ''జాగ్రత్త రోయ్... మీ కోసరమని ఊళ్ళో కాలేజీకి పోయే కుర్రాళ్ళ దగ్గర ఫేంట్లూ, షర్టూ పోగేసుకొచ్చినా. ఎవరికి ఏది సరిపోతాదో చూసుకోండి. నాటకం ఆయిపోతానే వాళ్లకు జాగ్రత్తగా చేర్చాల'' అన్నాను.

''సరేలేరా... పాటలు లేకుండా వుంటే ఇన్ని ఫేంట్లు అవసరం ఏముంది. అన్నీ జాగ్రత్తగానే వుంటాయిలే'' అన్నాడు రాముడు.

నాటకం వేసే వాళ్లంతా నేను తెచ్చిన బట్టల మూటను విప్పి ఎవరికి సరిపోయేది వారు తీసుకుంటున్నారు.

స్టేజీ వెనుక చుట్టూ పట్టాలు కట్టి గదిలా తయారు చేశాం, వీళ్ళంతా మేకప్ వేసుకునేదానికి. మాకంటే ముందే అంజయ్య మావ ఒక తెల్ల గోతాల పట్టా తీసుకుని వచ్చి కూర్చొని వున్నాడు. మా వూరి మంగలాయన వరసబెట్టి గెడ్డాలు చేస్తావుంటే, మేకప్ వేసేవాళ్ళు వేస్తా వుండారు.

ఈ తతంగం కొద్ది సేపు చూసిన మామ '' ఒరేయ్ మీకు అడ్డం ఎందుకు గానీ స్టేజీ ముందర కెళ్ళి కూర్చుంటారా'' అని వెళ్ళిపోతా వుండాడు.

''మామా... నాక్కూడా ఖాళీ అట్టి పెట్టు, వీళ్ళు స్టేజీ ఎక్కంగానే నేను గూడా వస్తా'' అని సీటు రిజర్వ్ చేయించుకున్నా.

పదిన్నర అవుతావుంది. ఒకసారి తెర పక్కకు

తొలగించి చూసా జనాలు బ్రహ్మాండంగా వచ్చారు. శివాలయం దగ్గర నుంచి లైబ్రరీ దాకా జనంతో రోడ్డు నిండిపోయింది. అందరూ స్టేజీ ఎక్కబోయేసరికి, పదకొండయ్యింది. నేను కూడా డ్రామా చూసేదానికి అంజయ్య మావ పట్టామీదికి చేరిపోయా.

డ్రామా బిగిన్ అయింది. ఐదు నిమిషాలు గడిచిందో లేదో హీరో, హీరోయిన్‌లకు పాట. రాముడు, జూనియర్ శివరంజనిలు డాన్స్‌లు చేస్తా వుంటే జనంలోంచి ఒకటే అరుపులు, ఈలలు.

రిహార్సలప్పుడే వీళ్ళందరినీ బాగా చదివేసిట్టుంది హీరోయిన్. రాముడు వాటేసుకోవాలని ఒకడుగు ముందుకేస్తే హీరోయిన్ రెండడుగులు వెనక్కు వేస్తా వుంది. దొంగా-పోలీస్ ఆట మాదిరిగా సాగుతోంది వీళ్ల వ్యవహారం.

రెండు పాటలు అయినాయి. విలన్ డెన్ సీన్ జరుగుతా వుంది. విలన్ భుజంగం, అతడి అసిస్టెంటులు ఇద్దరున్నారక్కడ.

భుజంగం అసిస్టెంట్‌తో ''ఒరే జగ్గూ...'' అన్నాడు గట్టిగా.

''ఎస్ బాస్...'' అంటూ జగ్గూ కుడికాలిని పైకెత్తి ధన్‌మని నేలను తాటించి కుడిచేత్తో సేల్యూట్ చేశాడు. అధాటుకి ఫేంటు ఊడిపోయింది. ఊడిపోయిన ఫేంటును పైకి లాక్కుంటా వాడు తెర వెనక్కి పరుగో పరుగు...జనంలోంచి ఒకటే నవ్వులు.

''ఏరా... ఫేంటు లూజుగా ఉందనుకో... పైన మొలతాడు ఏసుకోవడం కూడా తెలీదంటరా...'' అన్నాడు అంజయ్య మామ నవ్వతా.

ఒక గంట గడిచింది. గోపాలంగాడు, హీరోయిన్ డాన్స్ చేస్తావుండారు. గోపాలం స్టెప్పులకు జనంనుంచి బ్రహ్మాండమైన రెస్పాన్స్. జనం అరుపులు కేకలతో గోలగోలగా ఉంది. ఒక్కసారిగా గోపాలం గాడు మోకాలుదండేసి చేతులు గాలిలోకి ఆడిస్తా వుండాడు. జనంలోంచి అదే స్పందన. వాడింకా బలంగా చేతులూపుతూ ఏదో అంటున్నాడు. వాటి మాటలు వినిపించనంతగా ఆర్కెస్ట్రా జోరు, జనం హోరూను. నాకెందుకో అనుమానం వేసింది. వాడి ముఖంకల్లా చూస్తే హుషారుగా ఉన్నట్టు లేదు. బాధగా వున్నట్టుంది. చేతులు గాల్లోకి ఊపడం మాని తల బాదుకోసాగాడు. ఏందో జరిగిందని ఒక్కసారిగా జనం నిశ్శబ్దమయ్యారు. వాళ్లతో పాటు ఆర్కెస్ట్రావాళ్ళు.

''ఒరే... నాకొడకల్లారా... టైరుబళ్ళ మధ్య నాకాలు ఇరక్క పోయి నేనరస్తాంటే మీరు ఇనిపించుకోరేంరా'' అంటూ బాధగానూ, కోపంగానూ తిడుతున్నాడు వాడు. జనమంతా ఒకటే నవ్వులు. డైరెక్టర్, హీరోయిన్ వాడ్ని పైకి లాగి, సపర్యలు చేసి మళ్ళీ నాటకం బిగిన్ అయ్యేసరికి అరగంటపైనే పట్టింది.

పది నిమిషాలు నాటకం నడిస్తే ఆ వెంటనే పాట. మళ్ళీ ఒక పది నిమిషాలు నాటకం. మళ్ళీ పాట. ఈ విధంగా నాటకం సుత్తిగా సాగుతోంది. మొదట్లో పాటలకొచ్చిన రెస్పాన్స్ రాను రాను తగ్గిపోయింది. టైమ్ చూస్తే రెండవుతోంది. నాటకం సగం కూడా పూర్తి కాలేదు. అక్కడక్కడా జనాలు లేచి పోతున్నారు. ఇది చూసి తెరవెనకుండే డైరెక్టర్ స్టేజీ ముందుకొచ్చి ''ప్రేక్షక మహాశయులకు విజ్ఞప్తి, మీరందరూ నాటకం పూర్తయ్యేదాకా వుండి మమ్ములను ఆనందింప జేయప్రార్థన'' అంటూ ప్రేక్షకులను వేడుకొని తెరవెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు. నా వెనుక కూర్చున్న ఒకళ్ళిద్దరు లేచిపోయారు. మా పట్టా మీద కొంచెం ఖాళీ వచ్చింది. నేను రెండు కాళ్ళూ జాపుకుని చేతులు తలకింద పెట్టుకుని నాటకం చూస్తూ వుండా. పగలంతా పనిచెయ్యడం వల్లనేమో చల్లగాలికి మెల్లగా నిద్రలోకి జారుకున్నా.

''ఒరేయ్! పాతూరోడా, లేరా, లే నాటకం అయిపోవచ్చింది'' అనేసరికి ఉలిక్కిపడి లేచా. చూస్తే తెల్లంగా తెల్లారిపోయింది. కళ్ళు నులుపుకుని స్టేజీ వైపు చూసా, ఇంకా ఆఖరి సీనుజరుగుతా వుంది. వెనక్కి తిరిగి చూస్తే ఆశ్చర్యం. ఒక్కడంటే ఒక్కడూ లేడు. శివాలయం దగ్గర కాపురం వుండేవాళ్ళు, ఇళ్ళముందర ఊడ్చుకుంటా వుండారు. మా పట్టామీద నలుగురైదుగురు పిల్లలు నిద్రపోతావుండారు.

''ఏంది మావా, ఒక్కడు కూడా లేడు'' అని ఆశ్చర్యపోతా అడిగా.

''ఇప్పుడేందిరా! అందరూ ఎప్పుడో వెళ్ళిపోయారు... నాటకం, నాటకం రీతిగా వుందంట్రా ఏదో మనోళ్ళుగదాని కూర్చున్నాగానీ, లేకపోతే నేనూ ఎప్పుడో వెళ్ళిపోయేవాడ్ని'' అన్నాడు మామ.

''చూడు మావా... ఈ సీను అయ్యేంత వరకూ నేను కూడా వుండానే అనుకో స్టేజీ ఇప్పుదీసే పని చెబుతారు. నా వల్ల కాదు'' అని నేనూ ఇంటికేసి బయలుదేరా, నా వెనకే అంజయ్య మామ.

''ఒరేయ్... మీరిద్దరన్నా నాటకం పూర్తిగా చూసి పొండిరా'' అంటూ వెనకనుంచి రాముడు మైకులో అరుస్తున్నాడు.

సహారాలో డయానా

పొడుగు సుందరి డయానాకి సొంత అభిప్రాయాలెక్కువ. చిన్నతనంలోనే తన కాళ్లమీద తాను నిలబడ్డం నేర్చుకుంది. హైదరాబాద్‌లో చదువుకున్న డయానా బెంగుళూరులో మొదట తన కెరీర్ ప్రారంభించింది. మాడలింగ్ చేస్తూ, ఫ్యాషన్‌షోలు నిర్వహిస్తూ వున్న డయానా కేవలం స్నేహితురాలి ప్రోద్బలం మీద తన ఫోటోలను మిస్ ఇండియా పోటీలకు పంపింది. ఆ దెబ్బతో అదృష్టం తిరిగి ప్రపంచ సుందరయ్యింది. సామాజిక సేవంటే యిష్టపడే డయానా ప్రస్తుతం సహారా గ్రూప్స్ తరపున పనిచేస్తోంది.